

24 kröfu til að fá endurgjald hjá fæðingarhreppi Jóns, Holtshreppi í Skagafjardarsýslu, á 24. febr. sveitarstyrk veittum Jóni á árinu 1884.

Það er upplýst í málinu, að Jón þessi Guðmundsson, sem hjer ræðir um og sem einsog að ofan er á vikið, á fæðingarhrepp í Holtshreppi í Skagafjardarsýslu, hefur dvalið síðan 1871 í Vindhælishreppi, en hreppsnefndin þar heldur því fram, að Jón hafi 1879 þegið styrk eða lán að upphæð 9 kr. 50 a. í korni af fátækra sjóði Vindhælishrepps, og hefði hann því ekki enn 1884 verið búinn að vinna sjer þar framfærslurjett.

Þessar 9 kr. 50 a. geta þó eigi álitizt löglegur sveitarstyrkur, því að auk þess sem það eigi hefur verið nákvæmlega rannsakað af fátækra stjórni í Vindhælishreppi, samkvæmt 9. gr. fátækra reglugjörðarinnar, áður en styrkurinn var veittur Jóni, að hann væri hans þurfandi, þá er einnig þess að gæta, að Jón galt þetta sama ár 20 króna aukaútsvar til Vindhælishrepps og hefur þannig galdið til nefnds hrepps þetta ár meira en helmingi meira en fyrnefndar 9 kr. 50 a., en þegar af þeirri ástæðu getur Jón eigi sagzt hafa þegið styrk af Vindhælishreppi þetta sama ár. Jeg verð því að vera yður, herra amtmaður, samdóma um, að optnefndur Jón Guðmundsson hafi unnið framfærslurjett í Vindhælishreppi með óslitinni 10 ára dvöl þar, og að hreppur þessi því ekki eigi kröfu til endurgjalds á sveitarstyrk, sem Jón tjáist hafa fengið þar árið 1884.

25 Brjef landshöfðingja til póstmeistarans í Reykjavík um bætur til pósta fyrir 25. febr. aukakostnað og slys á póstferðunum. — Með þóknanlegu brjefi, 14. desbr. f. á., hafið þjer, herra póstmeistari, sent hingað 3 bóna brjef með fylgiskjöllum, nefnilega:

- 1, frá póstinum milli Reykjavíkur og Staðar í Hrútafirði, Þórði Kolbeinssyni, þarsem hann fer þess á leit að fá endurgoldnar úr landssjóði 108 kr., sem hann í 4. póstferð 1885 varð að borga aðfengnum mönnum fyrir burð á póstflutningi þeim, er hann þá hafði meðferðis, 14 koffortum, norður yfir Holtavörðuheidi, sem ófær var með hesta sökum snjóþyngsla, og
- 2, frá aukapóstinum frá Bæ í Króksfirði útá Barðaströnd, Jóhanni Jónssyni, og frá aukapóstinum til Keflavíkur, Jóni Pálssyni, báðum um endurgjald fyrir hesta, er drepizt hafa fyrir þeim á póstferðum þeirra af slysum,

og hafið þjer lagt með því, að Þórði Kolbeinssyni norðanpósti verði veitt endurgjald það, er hann fer fram á óskert, og að þeim Jóhanni Jónssyni og Jóni Pálssyni verði veittar, hinum fyrnefnda 50 kr. en hinum síðarnefnda 30 kr.

Í tilefni af þessu vil jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, herra póstmeistari, að með því að öll sanngirni mælir með því, að Þórður Kolbeinsson fái endurgoldinn úr landssjóði aukakostnað þann, er hann hefir haft við að kaupa menn, eptir skipun póstaafgreiðslumannsins í Arnarholti, til þess í fyrgreindri póstferð að bera póstflutning þann, er hann hafði meðferðis, yfir Holtavörðuheidi, frá Fornahvammum og norður að Stað í Hrútafirði, því að einsog þjer hafið tekið fram, er gjört ráð fyrir því í samningnum við þennan póst einsog aðra pósta, að hestum verði ávallt við komið á póstferðunum, og skal því þjónustusamlega skorað á yður, að greiða honum úr póstsjóðnum 108 kr., sem kostnaðurinn eptir vottorðum póstaafgreiðslumannanna í Arnarholti og á Stað, hefur numið.

Aptur á móti er öðru máli að gegna um beiðni þeirra Jóhanns Jónssonar og Jóns Pálssonar. Þeir eiga, einsog þjer einnig takið fram, enga heimting á að fá meiri borgun fyrir póstferðirnar, en um hefir verið samið við þá, og þó að svo hafi nú óheppi-

lega tiltekizt, að fyrir þeim hafi drepizt hestar á póstferðunum, þá er þetta nokkuð, sem 25
 ávallt má við búast að komi fyrir, og ráð fyrir því gjört, þegar samið er um borgunina 25. febr.
 fyrir póstferðirnar, og eru slík óhöpp því póstsjóðnum fullkomlega óviðkomandi, og það
 því fremur, sem ekki verður fyrir það tekið, að kenna megir hjer að nokkru leyti vangá
 hlutaðeiganda sjálfr um að hestarnir drápust. Jeg treystist því eigi til að veita þeim
 úr landssjóði hið umbeðna endurgjald eða skaðabætur fyrir tjón þeirra, og bið jeg yður
 tilkynna það hlutaðeigendum.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um greiðslu 26
 fjárkláðakostnaðar. — Eptir að hafa meðtekið þóknanlega umsögn yðar, herra amt- 26. febr.
 maður, í brjefi 17. sept. f. á., um kæru hreppsnefndarinnar í Helgastaðahreppi yfir úr-
 skurði yðar 27. maí f. á., er skyldar tjeða hreppsnefnd til að greiða úr hreppssjóði kostn-
 að samkvæmt tilskipunum 5. jan. 1866 og 4. marz 1871 við fjárskoðanir og niðurskurð
 á fje, útaf fjárkláða vorið 1884 í Helgastaðahreppi, að upphæð samtals 225 kr., skal yður
 hjermeð til vitundar gefið, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að jeg fæ ekki betur sjeð, en
 að skilja beri svo ákvörðunina í 3. gr. tilskipunar 5. jan. 1866, um greiðslu kostnaðar
 þess, sem hjer um ræðir, að hann sje, einsog hreppsnefndin í Helgastaðahreppi heldur
 fram, óviðkomandi hreppssjóðnum, en *sýslumaður* á að jafna honum niður á alla fjár-
 eigendur í hverjum hrepp og heimta hann saman á manntalsþingum ásamt manntals-
 þingsrjöldunum, og þó að svo sje kveðið á í tilskipuninni, að niðurfjörnun kostnaðarins
 á alla fjáreigendur í hverjum hreppi, eigi að gjöra «eptir reglum þeim, sem gilda um
 dýratolla», þá er það hvorttveggja, að með þessum reglum um dýratolla er átt við þær
 reglur, sem þá voru almennt gildandi, þegar tilskipunin kom út, enda gæti breyting á
 þessari *nánari* ákvörðun um niðurfjörnunina, að hún átti að gjörast eptir reglunum um
 dýratolla, eigi haft í för með sjer breyting á þeirri aðalákvörðun um niðurfjörnunina, að
 hún átti aðeins að snerta fjáreigendur í hreppnum sem slíka og að *sýslumaður* átti að
 innheimta kostnaðinn á manntalsþingum.

Jeg skal þessvegna þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að hlutast
 til um innheimtu optumgetins fjárkláðakostnaðar á þann hátt, er nú hefir sagt verið.

Brjef landshöfðingja um hallærlán handa Dalasýslu. — Með brjefi þessu var 27
 sýslunefndinni í Dalasýslu veitt 3000 kr. lán úr landssjóði til að afstýra hallæri í sýsl- 27. febr.
 unni, þannig að lán þetta ávaxtist með 4% á ári og endurborgist með $\frac{1}{8}$ árlega á 8
 árum eða á þann hátt, er alþingi síðar kann að ákveða.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um 28
 birtingu á framlagning skattaskráa o. fl. — Með þóknanlegu brjefi 19. jan. þ. á., 1. marz
 hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hjeraðslækni Guðmundi Guðmunds-
 syni, parsem hann spyrst fyrir um:

- 1, hvort honum sje ekki heimilt, að bera upp kæru útaf tekjuskatti þeim, sem honum
 er gjört að greiða, þó hinn lögákveðni tími sje liðinn, þegar hlutaðeigandi skatta-
 nefnd hefur vanrækt að birta á kirkjufundi, hvar skattskráin liggi til sýnis; og
- 2, hvort skattanefndinni sje ekki skylt að láta honum í tje skýrslu um hvernig hún